

Bouwsteen ten behoeve van het Strategisch Plan Natura 2000

Soorten van de Vogelrichtlijn¹ voor zover betrokken bij de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebieden

A276 Roodborsttapuit² *Saxicola rubicola*, broedvogel **DEFINITIEF (4 november 2022)**

Deze bouwsteen richt zich op de Roodborsttapuit in de hoedanigheid van broedvogel. De Roodborsttapuit is een trekvogel die overwintert in Zuidwest-Europa en Noord-Afrika. Ze arriveren grotendeels tussen eind februari en eind maart in Nederland, om vervolgens tussen half september en half november ons land weer te verlaten. De soort broedt overwegend in heide- en hoogveengebieden en kustduinen, maar is ook in kleine dichtheden te vinden in halfopen, kleinschalige agrarische cultuurlandschappen. In cultuurland wordt meestal genesteld tussen de overjarige vegetatie van slootkanten en greppels, terwijl in heide- en duinbegroeiing de nestplaats zich op of net boven de grond tussen het struweel bevindt. De soort foerageert tot enkele honderden meters van het nest, in agrarisch cultuurlandschap vooral in bermen, slootranden en overhoekjes. Het voedsel omvat een breed scala aan insecten, spinnen en wormen. In Nederland broedt minder dan 1% van de geschatte Europese broedpopulatie.

I. Samenvatting

Landelijk doel³

Vigerend landelijk doel (zie doelendocument, ministerie van LNV 2006) <i>Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud van een populatie van ten minste 6.000 paren verdeeld over ten minste 20 sleutelpopulaties van tenminste 100 paren.</i>	6.000 paren
Voorstel nieuw landelijk doel 2030/2050 <i>Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie van ten minste 10.000 paren, waarmee een gunstige Staat van Instandhouding wordt behouden.</i>	10.000 paren
Gunstige Referentiewaarde Populatie <i>Omvang populatie behorende bij de toestand waarin een populatie in ons land in een ecologisch 'gezonde' situatie verkeert (zie Vogel et al. 2021).</i>	10.000 paren
Huidige populatieomvang <i>Aantal broedparen in de periode 2015-2020.</i>	19.000 paren

Voorstel voor regionale opgave

Het huidig aantal broedparen per regio (provincies en rijkswateren) en de regionale opgaves voor 2030 en 2050 zijn in tabel 1 weergegeven. Voor de provincies is dit exclusief het aandeel rijkswateren. In deze bouwsteen zijn de rijkswateren gedefinieerd als het voortouwgebied⁴ van Rijkswaterstaat (RWS). Omdat er voor de Roodborsttapuit als broedvogel geen aanvullende landelijke opgave is, is er ook geen aanvullende regionale opgave. In beginsel kan dan worden gestuurd op behoud, waarvoor informatie over de actuele regionale aantallen houvast biedt. De Roodborsttapuit broedt voornamelijk in Noord-Brabant (24%), Gelderland en Drenthe (16%) en Overijssel (9%). De andere regio's herbergen alle minder dan 10% van de Nederlandse broedvogelpopulatie.

¹Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB 2010, L 20), zoals laatstelijk gewijzigd bij verordening (EU) nr. 2019/1010 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 (PB 2019, L 170).

²Niet in bijlage I genoemde en geregeld voorkomende trekvogel zoals bedoeld in artikel 4.2 van de Vogelrichtlijn. Voor Natura 2000-gebieden relevant als broedvogel.

³Het vigerende landelijke doel is niet zonder meer te vergelijken met het voorgestelde nieuwe landelijke doel. Bij het voorgestelde nieuwe landelijke doel is gebruik gemaakt van sinds 2006 beschikbaar gekomen nieuwe gegevens en informatie, correcties en voortschrijdend inzicht m.b.t. de in Nederland aanwezige vogelpopulaties (zie ook van Kleunen et al. 2017). Daarnaast zijn er verschillen in de systematiek om landelijke doelen te bepalen (ministerie van LNV 2006, Vogel et al. 2021).

⁴Natura 2000-gebied waar RWS of een provincie voortouwnemer is. De rol van voortouwnemer is vooral die van eerst verantwoordelijke bij het opstellen van het beheerplan.

Tabel 1. Voorstel voor opgave (aantal paren) per regio (rijkswateren en provincies exclusief aandeel rijkswateren) van de populatie van de Roodborsttapuit als broedvogel voor 2030 en 2050. De rijkswateren zijn gedefinieerd als het voortouwgebied van RWS. Tevens weergegeven zijn de huidige populatieomvang, het procentueel aandeel in de Nederlandse broedpopulatie en de korte termijntrend. De trend heeft betrekking op de provincies inclusief de rijkswateren. De verdeling van het huidige aantal paren over de regio's is als vertrekpunt gehanteerd voor de regionale opgaves. ? = onvoldoende gegevens beschikbaar voor trendanalyse, n.b. = niet bepaald.

Regio	Huidige populatie (2015-2020)	Landelijk aandeel regio (2015-2020)	Trend (2009-2020)	Voorstel regionale opgave 2030/2050
Noord-Brabant	4.500	24%	matige toename	2.400
Drenthe	3.000	16%	matige toename	1.600
Gelderland	3.000	16%	matige toename	1.600
Overijssel	1.800	9%	matige toename	900
Limburg	1.750	9%	matige toename	900
Friesland	1.050	6%	sterke toename	600
rijkswateren	1.000	5%	n.b.	500
Groningen	750	4%	sterke toename	400
Noord-Holland	650	3%	matige toename	300
Zeeland	650	3%	?	300
Utrecht	350	2%	matige toename	200
Zuid-Holland	300	2%	matige toename	200
Flevoland	200	1%	?	100
Landelijk	19.000	100%	matige toename	10.000

Prioritering

De Roodborsttapuit bevindt zich als broedvogel in een gunstige Staat van Instandhouding en er zijn voor zover bekend geen belangrijke potentiële conflicten met landelijke doelen of gebiedsdoelen met habitattypen en/of andere soorten. Er is daarmee geen aanleiding om via prioritering in enige vorm bij te sturen.

II. Inhoudelijke onderbouwing van de bouwsteen

1. Staat van Instandhouding (SvI)

De huidige SvI van de Roodborsttapuit als broedvogel wordt als ‘gunstig’ beoordeeld:

Verspreidingsgebied	gunstig
Populatie	gunstig
Leefgebied	gunstig
Toekomstperspectief	gunstig
Staat van Instandhouding	gunstig

Het huidige broedgebied van de Roodborsttapuit strekt zich over een veel groter deel van Nederland uit dan medio jaren zeventig, toen de soort vrijwel uitsluitend aan de zand- en lössgronden gebonden was (van Noorden 2018). Het aspect populatie wordt als ‘gunstig’ ingeschat, want de lange termijntrend vertoont een sterke toename en de huidige populatieomvang van 19.000 broedparen bevindt zich boven het niveau van de Gunstige Referentiewaarde (GRW) voor de populatie (10.000 paren; zie box 1, tabel 2, figuur 1). Voor de Roodborsttapuit is de GRW gebaseerd op de Ecologisch Gunstige Referentieperiode (EGR) 1990-2019 (zie uitleg box 1, Vogel *et al.* 2021). Het leefgebied is in voldoende omvang en kwaliteit aanwezig, de toename in aantallen op de korte termijn en de afwezigheid van grote knelpunten leiden ertoe dat het toekomstperspectief als ‘gunstig’ wordt beoordeeld. In het doelendocument (ministerie van LNV 2006) werd de SvI ook op alle aspecten als ‘gunstig’ ingeschat.

Box 1. Generieke uitleg referentiewaarde

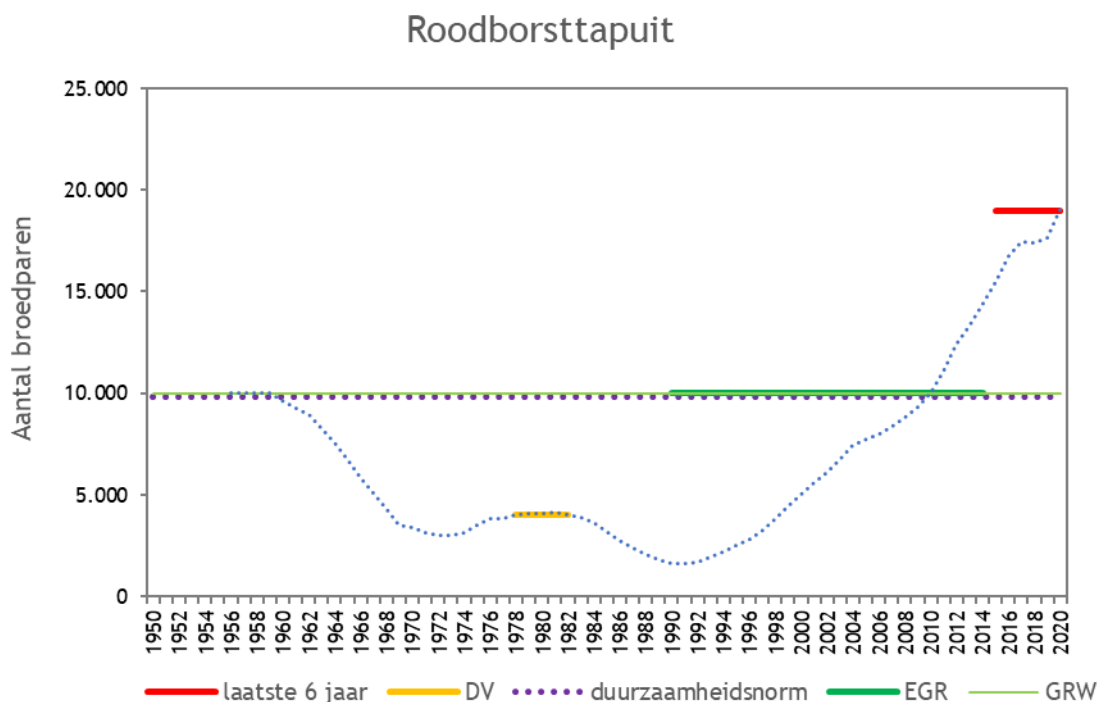
De populatietrend is in belangrijke mate sturend bij het vaststellen van de SvI. Daarnaast dient aan een Gunstige Referentiewaarde te worden getoetst:

- De *Gunstige Referentiewaarde* (GRW) (ofwel *Favourable Reference Value* -FRV-) schetst de gezonde ecologische toestand van de soort. Daarbij geldt als beginsel de situatie rond 1980. Dat is het niveau van de populatie ten tijde van de inwerkingtreding van de Vogelrichtlijn in 1980, de *Directive Value* (DV). Een afname na inwerkingtreding strookt niet met de bedoeling van de Vogelrichtlijn.
- Indien de situatie rond 1980 aantoonbaar niet gunstig was (bijvoorbeeld na een grote afname of als de soort daarna een herstel liet zien), dan wordt gekeken naar een *Ecologische Gunstige Referentie* (EGR). In een groot aantal gevallen zijn dat voor broedvogels de jaren vijftig zoals ook vastgesteld als referentie voor de Rode Lijst. In andere gevallen (bijvoorbeeld na een herstel) kan dit echter ook ná 1980 zijn.
- In het geval de EGR op 1950 wordt gesteld dan wordt de GRW bepaald op 90% van de toenmalige populatiestand, waarmee o.a. rekening wordt gehouden met natuurlijke fluctuaties rond deze stand; doorgaans is pas bij een afname van meer dan 10% over een lange-termijn (30 jaar) sprake van een significante afname.
- Bij onomkeerbare omstandigheden, kan de GRW naar beneden worden bijgesteld. Daarvan is bijvoorbeeld sprake bij soorten van boerenland; sinds 1960 is hier sprake van 16% afname door bebouwing.
- In sommige gevallen zijn zowel de EGR als de DV niet goed bruikbaar, bijvoorbeeld als de EGR niet kan worden bepaald, omdat er geen stabiele gunstige periode te definiëren is, omdat de populatie zich rond 1980 in een dalperiode bevond, of omdat een soort zich recent gevestigd heeft. Dan wordt teruggevallen op een duurzaamheidsnorm (alleen broedvogels) of het gemiddelde over de laatste zes jaar (nieuwe soorten). De duurzaamheidsnorm is een waarde waaronder de soort niet meer duurzaam in Nederland kan voortbestaan.

Voor een nadere uitleg wordt verwezen naar Vogel *et al.* (2021).

Tabel 2. Informatie over de populatieomvang- en ontwikkelingen die betrokken is bij de beoordeling van de Staat van Instandhouding (SvI).

Aspecten kerngetallen SvI	Periode	Conclusie/output
Huidige populatieomvang	2015-2020	19.000 paren
Beoordeling korte termijntrend	2009-2020	matige toename (4,8% per jaar)
Beoordeling lange termijntrend	1990-2020	sterke toename (8,1% per jaar)
Gunstige Referentiewaarde Populatie	EGR	10.000 paren

Figuur 1. Overzicht van de waarden waarmee de ‘Gunstige Referentiewaarde (GRW)’ voor de populatie van de Roodborsttapuit als broedvogel is bepaald. Weergegeven zijn de Ecologisch Gunstige Referentietoestand (groen, EGR), de periode rond 1980, bij de inwerkingtreding van de Vogelrichtlijn (geel, DV = Directive Value), de duurzaamheidsnorm (paars), de huidige populatieomvang (rood) en de GRW (lichtgroen). De blauwe stippellijn geeft de aantalsontwikkeling (aantal broedparen) weer van 1950-2020. Voor een verdere toelichting over de methodiek wordt verwezen naar Vogel *et al.* (2021).

2. Landelijke opgave bij een gunstige Staat van Instandhouding (GSvI)

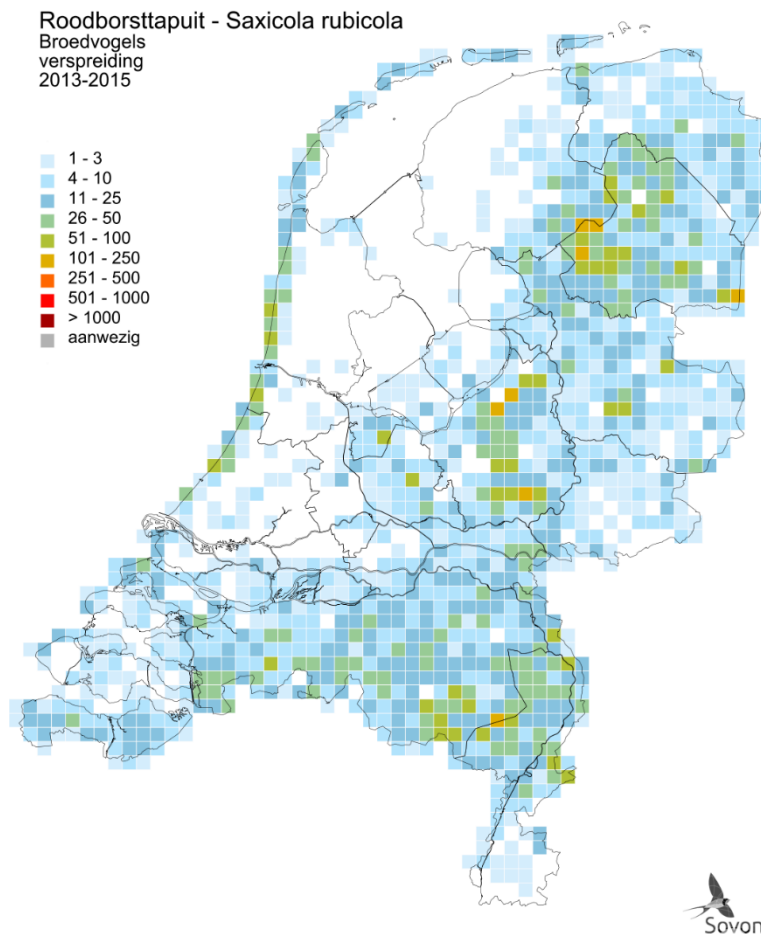
De populatieomvang overeenkomstig de GSvI bedraagt 10.000 broedparen. Afgezet tegen het huidige aantal (19.000 paren) betekent dit dat de populatie zich in de huidige situatie op een gunstig niveau bevindt.

III. Haalbaarheid

1. Beoordeling landelijke opgave

De Roodborsttapuit is de laatste twee decennia bezig met een wonderlijk herstel. De broedpopulatie nam in de tweede helft van de 20^e eeuw sterk af door verlies van broedhabitat in agrarisch gebied, wat een gevolg was van rationalisering van het grondgebruik (o.a. ruilverkavelingen). Ook in natuurgebieden stond de soort onder druk door landschappelijke veranderingen, zoals verbossing van heide en hoogveen. In de jaren zeventig was de soort alleen te vinden op zand en lössgronden. Vervolgens namen de aantallen in rap tempo af (figuur 1), zo verdween in Limburg twee derde van de broedparen binnen één decennium (Hustings *et al.* 2006) en ook in de Betuwe en de Achterhoek kelderde de broedpopulatie (van Noorden 2018). Het dieptepunt in aantallen broedparen werd bereikt halverwege de jaren tachtig, waarna de soort herstelde in de jaren negentig. Tussen 1990 en 2015 nam de populatie zevenvoudig toe, waarbij heide, hoogveen en duinen als broedareaal steeds belangrijker zijn geworden. Ook wist de Roodborsttapuit zich weer te vestigen in agrarisch cultuurland. De ontwikkeling van ecologische verbindingzones, extensiever bermbeheer en het natuurlijker inrichten van lokale greppels en sloten zorgden voor nieuwe broedplekken voor de Roodborsttapuit. Ook beekherstel, natuurontwikkeling en andere projecten zorgen voor ruigtestroken (van Noorden 2018). Klimaatopwarming heeft mogelijk ook een aandeel in de toename van de soort. De Roodborsttapuit broedt met name op de hogere zandgronden met bolwerken in Zuidwest-Drenthe, de Veluwe, de Utrechtse Heuvelrug, de duinen, Noord-Brabant en Noord- en Midden-Limburg (figuur 2). De soort ontbreekt of is schaars in open

laagveen- en kleigebieden in het lage deel van Nederland, met als uitzondering Zeeuws-Vlaanderen waar de soort talrijk voorkomt.

Figuur 2. Broedverspreiding van de Roodborsttapuit in de periode 2013-2015. Weergegeven is het aantal broedparen per atlasblok (5x5 km) (Sovon 2018).

2. Knelpunten en maatregelen

Knelpunten

Op dit moment zijn er op landelijk niveau geen belangrijke knelpunten die het behoud van de GSvI van de Roodborsttapuit als broedvogel in de weg staan. De onderstaande analyse richt zich dan ook op behoud van de gunstige situatie.

Beheer en herstel-/verbetermaatregelen

- Roodborsttapuiten gebruiken regelmatig paaltjes, struiken en boompjes als uitkijkpost. De aanwezigheid van deze ‘zangposten’ zijn noodzakelijk voor het voorkomen van de soort in gebieden (Krijgsveld *et al.* 2008).
- De soort gebruikt overjarige verdroogde vegetatie voor nestbouw, ter beschutting en om in te foerageren. Aanwezigheid van deze vegetatie in het broedgebied heeft een positieve uitwerking op het voorkomen van de soort.
- De Roodborsttapuit profiteert van begrazing, met afwisseling van korte vegetaties en kruidenrijke struweelranden en ruigtes.
- De Roodborsttapuit lijkt niet erg gevoelig voor recreatie, zolang deze voorspelbaar is en niet langdurig plaats vindt in de directe omgeving van het nest. Onderzoek op de Planken Wambuis laat zien dat deze soort bij een verstoring op 70-80 m weer terugkeert naar het nest (Bijlsma 2006). In gebieden met intensieve recreatie (zoals het Gooi) is de soort recent sterk toegenomen (Krijgsveld *et al.* 2008).

Regionale verschillen

Roodborsttapuiten komen voornamelijk op hogere zandgronden voor en ontbreken of zijn schaars in open laagveen- en kleigebieden in het lage deel van Nederland (behalve in Zeeuws-Vlaanderen). In het westen en noorden van ons land is de soort grotendeels beperkt tot de duinstreek.

Ontwikkelingen op biogeografische schaal

In Europa komen wijdverspreid vijf ondersoorten van de Roodborsttapuit voor, waarbij de totale populatie wordt geschat op 6 tot 10 miljoen broedparen (Keller *et al.* 2020). De Nederlandse broedpopulatie behoort tot de nominaatvorm *Saxicola rubicola rubicola* en overwintert in Zuidwest-Europa en Noord-Afrika. In toenemende mate wordt ook in Nederland overwinterd, mogelijk door lokale broedvogels (van Noorden 2018). De populatietrend in Europa is de laatste decennia positief, hierbij is herstel van de broedpopulatie na de afname van vòòr 1980 in West-Europa een feit. Echter recent neemt de broedpopulatie in Zuid-Europa af. De reden van deze afname is onduidelijk maar komt mogelijk door landbouwintensivering (Keller *et al.* 2020). Het broedgebied is naar het noorden en oosten opgeschoven, de soort broedt tegenwoordig ook in Denemarken, Zuid-Zweden, Noordoost-Polen en Litouwen. Waarschijnlijk profiteert de soort van mildere winters en agrarische en natuurontwikkeling (Keller *et al.* 2020). De Roodborsttapuit is op Europees niveau gecategoriseerd als een soort van 'Least Concern' in de IUCN Rode Lijst (Birdlife International 2021).

Kennisleemtes

Op dit moment zijn er geen kennisleemtes die het behouden van de GSvI van de Roodborsttapuit als Nederlandse broedvogel in de weg staan.

Beoordeling haalbaarheid populatieomvang in 2030 en 2050

Op dit moment bevindt de Roodborsttapuit zich als broedvogel in een GSvI en het toekomstperspectief is 'gunstig'. In samenhang met de populatiegroei kan behoud van de Gunstige Referentiewaarde voor de populatie van 10.000 broedparen als haalbaar worden beoordeeld voor zowel 2030 als 2050.

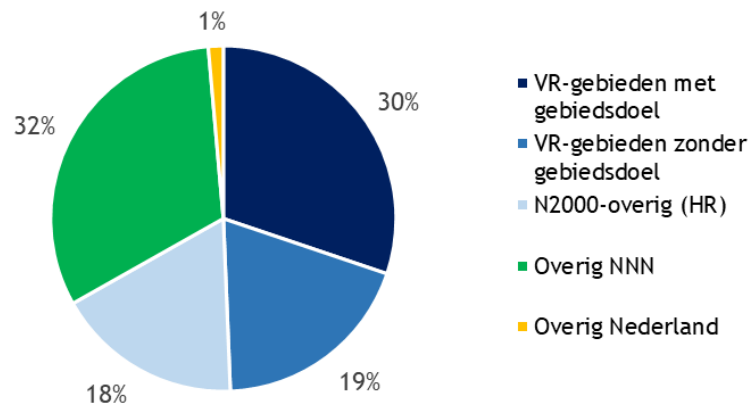
3. Advies landelijk doel en tussendoelen

De populatieomvang bij een GSvI bedraagt 10.000 broedparen. De populatieomvang van 19.000 broedparen die momenteel in Nederland aanwezig is, ligt hier ruim boven. De korte termijntrend is positief en het toekomstperspectief is als 'gunstig' beoordeeld. Het advies is daarom om het landelijke doel voor zowel 2030 als 2050 op 10.000 broedparen te stellen, overeenkomstig de omvang waarbij de soort duurzaam in het leefgebied kan voortbestaan.

IV. Regionale opgave

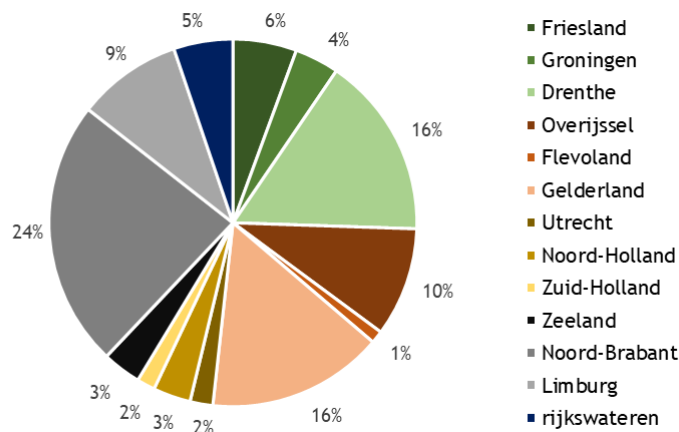
1. Actueel voorkomen

In de afgelopen zes seizoenen bevond een derde van de Nederlandse broedpopulatie zich in overig Natuurnetwerk Nederland (NNN) en een derde binnen vogelrichtlijngebieden met een gebiedsdoel voor de Roodborsttapuit (figuur 3). Het restant van de broedpopulatie was te vinden in vogelrichtlijngebieden zonder gebiedsdoel (19%), overige Natura 2000-gebieden (18%) en een klein deel in overig Nederland (1%).

Figuur 3. Aanwezigheid in de afgelopen zes jaar (2015-2020) in onder de Vogelrichtlijn aangewezen Natura 2000-gebieden met een instandhoudingsdoel voor de Roodborsttapuit als broedvogel, de overige vogelrichtlijngebieden, overige Natura 2000-gebieden (habitatrichtlijngebieden), overig Natuurnetwerk Nederland (NNN) en overig Nederland (buiten N2000/NNN).

In figuur 4 wordt de verdeling gepresenteerd over de provincies en de rijkswateren. Het provincie-aandeel is exclusief rijkswateren, de aantallen in het rivierengebied worden wel aan de provincies toegekend. Voor deze indeling is gekozen omdat provincies en RWS (rijkswateren) de voortouwnemers voor de beheerplannen zijn. De Roodborsttapuit komt in alle regio's als broedvogel voor; Noord-Brabant herbergt de grootste populatie (24%), waarna Gelderland en Drenthe (beide 16%) en Overijssel (9%) volgen. In de andere regio's komt minder dan 10% van de Nederlandse broedpopulatie voor.

Figuur 4. Aanwezigheid van de Roodborsttapuit als broedvogel in de afgelopen zes jaar (2015-2020) per provincie (exclusief rijkswateren) en in de rijkswateren. De rijkswateren zijn gedefinieerd als het voortouwgebied van RWS.

De Veluwe vormt het belangrijkste broedgebied van Roodborsttapuiten in Nederland, waar bijna 10% van de populatie broedt (tabel 3). Andere gebieden herbergen minder dan 1% van de broedpopulatie, waaronder het Drents-Friese Wold & Leggelderveld, het Dwingelerveld, de Groote Peel en Sallandse Heuvelrug, waarbij in al deze gebieden de instandhoudingsdoelen ruim worden gehaald.

Tabel 3. De belangrijkste broedgebieden van de Roodborsttapuit in de periode 2015-2020 alsmede overige Natura 2000-gebieden met een instandhoudingsdoel (IHD) voor deze soort. Het procentueel aandeel in de Nederlandse broedpopulatie is indicatief weergegeven. VR = (mede) onder de Vogelrichtlijn aangewezen als Natura 2000-gebied, VR* = VR-gebied met een instandhoudingsdoel voor de Roodborsttapuit als broedvogel, HR = in het kader van de Habitatrictlijn aangewezen als Natura 2000-gebied (indien >5%), IHD = huidig instandhoudingsdoel, - = geen IHD, ? = geen schatting mogelijk, > = minimumaantal; gebied niet volledig geteld op deze soort.

Gebied	Status	Regio	Aantal (paren)	Aandeel in NL	IHD (paren)
Veluwe	VR*/HR	Gl	1.746	9%	1.100
Drents-Friese Wold & Leggelderveld	VR*/HR	Dr	276	1%	100
Dwingelderveld	VR*/HR	Dr	217	1%	85
Groote Peel	VR*/HR	NB	205	1%	80
Sallandse Heuvelrug	VR*/HR	Ov	173	<1%	60
Deurnsche Peel & Mariapeel	VR*/HR	NB	131	<1%	120
Bargerveen	VR*/HR	Dr	131	<1%	90
Strabrechtse Heide & Beuven	VR/HR	NB	128	<1%	-
Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux	VR*/HR	NB	127	<1%	60
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	VR*/HR	Lb	125	<1%	20
Holtingerveld	HR	Dr	124	<1%	-
Fochteloërveen	VR*/HR	Dr	105	<1%	65
Maasduinen	VR*/HR	Lb	>103	<1%	85
Duinen en Lage Land Texel	VR*/HR	NH	>68	<1%	40
Meinweg	VR*/HR	Lb	60	<1%	20
Lauwersmeer	VR	Gr	49	<1%	-
Kampina & Oisterwijkse Vennen	VR*/HR	NB	40	<1%	35

2. Advies voor regionale opgave voor 2030 en 2050

Het voorgestelde landelijke doel voor 2030 en 2050 vormt het uitgangspunt voor de regionale opgaves. De opgave wordt verdeeld naar rato van het aandeel van de regio in de landelijke populatie, tenzij er redenen zijn om daar gemotiveerd van af te wijken. Dat kan door verschillen in regionale trends (makkelijker te realiseren in regio's waar de soort het beter doet), verschil in areaal potentieel leefgebied en/of de nabijheid van bronpopulaties voor herstel. Bij de Roodborsttapuit is er geen reden om af te wijken van de verdeling op basis van het huidige regioaandeel in het landelijke totaal. Omdat er voor de Roodborsttapuit geen aanvullende landelijke opgave is, is er ook geen aanvullende regionale opgave (tabel 4). In beginsel kan dan worden gestuurd op behoud, waarvoor informatie over de actuele regionale aantallen houvast biedt. De Roodborsttapuit broedt voornamelijk in Noord-Brabant (24%), Gelderland en Drenthe (16%) en Overijssel (9%). De andere regio's herbergen alle minder dan 10% van de Nederlandse broedvogelpopulatie.

Tabel 4. Voorstel voor opgave (aantal paren) per regio (rijkswateren en provincies exclusief aandeel rijkswateren) van de populatie van de Roodborsttapuit als broedvogel voor 2030 en 2050. De rijkswateren zijn gedefinieerd als het voortouwgebied van RWS. Tevens weergegeven zijn de huidige populatieomvang, het procentueel aandeel in de Nederlandse broedpopulatie en de korte termijntrend. De trend heeft betrekking op de provincies inclusief de rijkswateren. De verdeling van het huidige aantal paren over de regio's is als vertrekpunt gehanteerd voor de regionale opgaves. ? = onvoldoende gegevens beschikbaar voor trendanalyse, n.b. = niet bepaald.

Regio	Huidige populatie (2015-2020)	Landelijk aandeel regio (2015-2020)	Trend (2009-2020)	Voorstel regionale opgave 2030/2050
Noord-Brabant	4.500	24%	matige toename	2.400
Drenthe	3.000	16%	matige toename	1.600
Gelderland	3.000	16%	matige toename	1.600
Overijssel	1.800	9%	matige toename	900
Limburg	1.750	9%	matige toename	900
Friesland	1.050	6%	sterke toename	600
rijkswateren	1.000	5%	n.b.	500
Groningen	750	4%	sterke toename	400
Noord-Holland	650	3%	matige toename	300
Zeeland	650	3%	?	300

Regio	Huidige populatie (2015-2020)	Landelijk aandeel regio (2015-2020)	Trend (2009-2020)	Voorstel regionale opgave 2030/2050
Utrecht	350	2%	matige toename	200
Zuid-Holland	300	2%	matige toename	200
Flevoland	200	1%	?	100
Landelijk	19.000	100%	matige toename	10.000

V. Prioritering

De Roodborsttapuit bevindt zich als broedvogel in een GSvI en er zijn voor zover bekend geen belangrijke potentiële conflicten met landelijke doelen of gebiedsdoelen met habitattypen en/of andere soorten. Er is daarmee geen aanleiding om via prioritering in enige vorm bij te sturen.

Literatuur

- BIRDLIFE INTERNATIONAL. 2021. European Red List of Birds. Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg.
- BIJLSMA R.G. 2006. Effecten van menselijke verstoring op grondbroedende vogels van Planken Wambuis. De Levende Natuur 107: 191-198.
- HUSTINGS F., VAN DER COELEN J., VAN NOORDEN B., SCHOLS R. & VOSKAMP P. 2006. Avifauna van Limburg. Stichting Natuurpublicaties Limburg, Maastricht.
- KELLER V., HERRANDO S., VOŘÍŠEK P., FRANCH M., KIPSON M., MILANESI P., MARTÍ D., ANTON M., KLVAŇOVÁ A., KALYAKIN M. V., BAUER H.-G. & FOPPEN R. P. B. 2020. European Breeding Bird Atlas 2: Distribution, Abundance and Change. European Bird Census Council & Lynx Edicions, Barcelona.
- VAN KLEUNEN A., VAN ROOMEN M., JANSSEN J.A.M., KUITERS A.T., VAN WINDEN E., BOELE A., SCHMIDT A.M. & VAN VREESWIJK T. 2017. Advies over correcties en bijstellingen van Natura 2000-doelen; Achtergronddocument bij het rapport Advies over de Natura 2000 doelensystematiek en Natura 2000-doelen. Rapport 2779C. Sovon-rapport 2016/27. Wageningen Environmental Research, Wageningen.
- KRIJGSVELD K.L., SMITS R.R. & VAN DER WINDEN J.R. 2008. Verstoringsgevoeligheid van vogels. Update literatuurstudie naar de reactie van vogels op recreatie. Rapport nr. 08-173. Bureau Waardenburg, Culemborg.
- MINISTERIE VAN LNV. 2006. Natura 2000 doelendocument. Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Den Haag.
- VAN NOORDEN B. 2018. Roodborsttapuit *Saxicola rubicola*. Pp. 518-519 in: Sovon Vogelonderzoek Nederland. 2018. Vogelatlas van Nederland. Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen.
- SOVON VOGELONDERZOEK NEDERLAND. 2018. Vogelatlas van Nederland. Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen.
- VOGEL R.L., FOPPEN R., VAN KLEUNEN A., VAN ROOMEN M. & VAN TURNHOUT C.A.M. 2021. Methodiek voor de bepaling van de staat van instandhouding van vogels. Sovon-rapport 2021/26. Sovon Vogelonderzoek Nederland, Nijmegen.